

накъ и майка-та е длъжна да нѣ има както приличя. Наистинѣ повече-то кърмилници отхождатъ на чужды врата само за да си спечелятъ нѣкои парж, нѣ помежду имъ има и такива, които сѫ присилени на това отъ мажие-ты си, или отъ родители-ты си, или сѫ накарани отъ нуждѫ. Въ такъвъ случай майка-та криво сѫди, ако си мысли, че кърмилница-та като майка никакъ не болѣе, не ся грыжи и не кобиѣе за своето си дѣте. Сѫщо така криво бы сторила ты, ако да искаше отведенаждъ да ти обыкне кърмилница-та дѣте-то съ всичкѫ-тѫ си душъ и срѣдце, кога ней е то чужда кость. Всичко, что могжъ ти каза за това, е: имай си кърмилницѫ-тѫ добръ и кротко, а при това и стягнѧто, нѣ никога много остро. Сама-та острота ничто не помога; нѣ отъ другж странжъ ако ѹ ся покажешъ тврьдъ много добра и тврьдъ много ѹ ся вдавашъ, то тя все повече и повече ще да иска, и найнапоконъ работа-та ще опре до тамъ, чтото, щенъ не щешь, да ѹ дадешь пѫть.

VI. ДѢТЕ КАКЪ СЯ ОТГЛѢДВА БЕЗЪ НѢНКѢ.

Има майки, които, кога не могжъ или не Ѣжъ да доятъ самы, зимать кърмилницѫ; има накъ и такива, които си отглѣдатъ всичкы-ты дѣтца безъ нѣнкѫ, каквото напр. по Южнѣ-Германіѣ. Опытъ е доказалъ, че и по тоя начинъ може-ся отглѣда дѣте, стига майка му отъ друга странжъ да му ся погрыжи, да удръжи да ся нагръби на всичкы мѣчноти, които си има такъво гляданє. Съ това не искамъ да кажъ, че такъво искусственно кърменіе е еднакво съ доене-то;